

Witterweglag

Eð add snieð nordoni Qsum iel dan. Ien bil war o weg frø Borgbjærre nið muät bymm. Eð dšikk bra mes eð bar åv niðyvyr, men i muätlutę etter wegostšileð að Snaipdalim wart eð stopp. Kalln sō uäk biln bakkeð atter att og fesyökt iesn til, men itše tuäg an sig mjer eld ien litn bit upi bokkan. Snaipdalswen war int pluägað, so an fikk luv tågã sig uppyvyr bokkan.

Mes an stuäð dar briewið biln og funndireð um an ulld lemnen biln og drag til og go fram að Brunnmåyr, so kam eð ien timberbil frø attøter. Wen add og snjuäpluägsted og war smal, so lastbiln dugd it tågã sig förbi. Nu war ðier twer so stuäð dar o weem og funndireð. Dier fingg luv muko undo snjuän i wegokantem, so ðier belld fō biln að saidu.

Mes dier jällt o muko, kam Uäl-Ierk farend min senn bil. An stanneð attonað timberbilem og kam fram að diem. An föstuäð ur eð war og saggd að diem, dier belld slut muko. Dier undres o wiso, men Ierk willd it sai åv. An saggd dier ulld sett sig i bila og timberbiln ulld kumo nemmera. An bistemmd ur ner biler ulld wårå. Sē sett an sig upo stötfangern min ryddjin muät lastbilem og sett styvle muät baklukun o bilem. Stšauförn i timberbilem saggd eð war för fallit, men Ierk dugd yvyrtåla an åk uppför bokkan. Ollt dšikk bra, og oll traix biler belld fuärtsett.

Flikar: Vi skriver!, Historier, Roliga historier, Dikter, Almanacka, Länkar, Om mig.

Listmenyer: Vi skriver älvdalska!, Några alfabeten, Tangentbord; Söndagsskolan, Vinterväglag, Sovmorgon, Läxan, Byxbaken; Vem är vackrast?, Tiden, Han såg ..., Stolligheten här i ...;

Vinterväglag

Det hade snöat norr om Älvdalsåsen hela dagen. En bil var på väg från Borgberget ner mot byn. Det gick bra så länge som det lutade nedåt, men i motlutet efter vägskalet till Snipdalen blev det stopp. Mannen som körde bilen backade tillbaka och försökte en gång till, men han tog sig inte längre än en liten bit upp i backen. Snipdalsvägen var oplogad, så han måste ta sig uppför backen.

Medan han stod där bredvid bilen och funderade på om han skulle lämna bilen och gå framåt till Brunnmyran, kom det en timmerbil bakifrån. Vägen hade höga snöplogkanter och var så smal att lastbilen inte kunde ta sig förbi. Nu var de två som stod där på vägen och funderade. De måste skotta undan snön i vägkanten för att kunna få bilen åt sidan.

Medan de höll på att skotta kom Hol-Erik körande med sin bil. Han stannade bakom timmerbilen och gick fram till dem. Han förstod varför de skottade, men sade till dem att de kunde sluta skotta. De undrade varför, men Erik ville inte berätta det. Istället sade han åt dem att sätta sig i bilarna och att timmerbilen skulle köra närmare. Han bestämde hur nära varandra bilarna skulle vara. Sedan satte han sig på stötfångaren med ryggen mot lastbilen och stövlarna mot bilens baklucka. Chauffören i timmerbilen sade att det var alldeles för farligt, men Erik lyckades övertala honom att köra uppför backen. Allt gick bra och de tre bilarna kunde köra vidare.

Uppdaterad 2009-02-06 E-post till Mats

Lyssna på älvdalskan! MP3-spelare (klicka på "triangeln"! MW läser webbsidan.

Mats Westerling